

Sager, efter Kommunalbestyrelsens Forslag fastsat, at Behandlingen af disse Sager i Reglen foregaaer offentlig, og er det til hderligere Betryggelse i saa Henseende bestemt, at Spørgsmaalet, om Dørene i en enkelt Sag efter dennes Bestaffenhed bør lukkes, afgjøres ved Kjendelse af Retten.

ad § 5.

Dels fordi en Mængde af de Sager, der blive at behandle ved den heromhandlede Afdeling, ere af saa ringe Betydning, at man ved Sagens Paakjendelse ikke behøver at fordre flere Dommeres Deltagelse i samme, dels for at fremme den ønskelige Hurtighed i Afgjørelsen af disse Sager, er det her foreslaet, at Sagerne indenfor visse Grændser skulle kunne paakjendes af Dommeren alene, hvorhos der er indrømmet ham en saa kort Frist som muligt til Dommens Afgielse. Med Hensyn til Grændsen for den ham saaledes tilkommende Myndighed har man i det Hele troet at kunne holde sig til den i Pl. af 4de April 1809 angivne Grændse for Politidirektørens Straffemyndighed, dog at Mulktbeløbet af Hensyn til Pengenes forandrede Værdi er forhøjet og Fængselsstraffen sat i det ved Lovgivningen bestemte Forhold til Straffen af Fængsel paa Vand og Brød. Efter den gjældende Lovgivning kunne Domme, hvorved der ikke er idømt høiere Straffe end de her angivne, ikke ved Appel indbringes for Høiesteret, og da det ikke er fundet nødvendigt eller hensigtsmæssigt at oprette en ny Appellinstants i disse Sager af Kriminalrettens øvrige Medlemmer, er det her fastsat, at Afdelingens Domme ikke ere Gjenstand for Appel, med mindre særlig Bevilling dertil meddeles, i hvilket Tilfælde da Sagen gaaer til Høiesteret. Paragrafens øvrige Bestemmelser trænge neppe til nogen videre Begrundelse, og man skal derfor indskrænke sig til at bemærke, at den nye Ret efter Sæns sidste Stykke ogsaa, som af Borgerrepræsentanterne antydet, vil kunne tjene som Gjennemgangsled for Sager, som maatte være at henvise til den omhyggeligere og strengt kriminalrettlige Behandling.

ad § 6.

Medens det vistnok ikke vil kunne nægtes, at den Politidirektøren hidtil ved de i Sen

citerede Lovbud indenfor visse Grændser tillagte Straffemyndighed har frembudt en hensigtsmæssig og baade for det Offentlige og Publikum bekvem Udvei til Afgjørelsen af en Mængde Smaasager, maa det paa den anden Side indrømmes, at en saadan Ordning ikke staaer i god Overensstemmelse med Grundlovens Forskrifter om Adskillelsen mellem den dømmende og udøvende Magt, og det er derfor i sin Orden, at denne Myndighed bortfalder, naar der ved Oprettelsen af den nye Afdeling aabnes Udgang til paa en hurtig, simpel og dog mere betryggende Maade at opnaae en Afgjørelse af disse Sager. At Politidirektøren iøvrigt bør beholde den ham tillagte Dvirighedsmyndighed i kriminelle og Politisager, i alt Fald indtil en mere omfattende Omordning af Retspleien finder Sted, turde være en Selvfølge, ligesom og, at han maa beholde den ham hidtil tilkommende Myndighed til at ansee Politiets Betjente med Disciplinerstraffe, forsaavidt de af dem begaaede Forseelser ikke egne sig til at paatales ved Domstolene.

ad § 7.

Naar denne § vedtages, antager Ministeriet at have den fornødne Lovhjemmel til i Forening med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse at foretage de Foranstaltninger, som endnu maatte ansees fornødne til en fuldstændig Omordning af Kjøbenhavns Politi, væsentlig i Overensstemmelse med det foreliggende Forslag og de af Kommunalbestyrelsen vedtagne Ændringer i samme, derunder Ophævelsen af den hidtil bestaaende Inddeling af Kjøbenhavns Politi og Vægterkorpsen m. m.

ad §§ 8 og 9.

Med Hensyn til disse §§er, der stemme med Vedtægtsudkastets §§er 24, 25 og 26, maa Ministeriet i det Hele henvise til Kommissionens Betænkning, idet man blot bemærker, at efter den Maade, hvorpaa § 8 er affattet, vil formentlig den hele Vøn til Præsten ved Stadens civile Arresthus for Fremtiden være at udrede af Kommunen. Som tidligere anført, vil her efter ingen Forøgelse af Statens faste Tilskud kunne blive en Følge af en Forøgelse af Politipersonalets Antal, da en saadan kun vil kunne finde Sted, naar de fornødne Midler bevilges ved